

2020-1-CZ01-KA102-077653 Mobility v zahraničí pro žáky i učitele SPŠSE Dukelská
ERASMUS+ MOBILITA STUDENTSKÁ STÁŽ, BARCELOS, PORTUGALSKO
POČET ÚČASTNÍKŮ: 13 STUDENTŮ + 1 UČITEL
TERMÍN: 17.4.–30.4.2022

Ve dnech 17.–30. dubna 2022 proběhl v rámci programu Erasmus Mobility+ pracovní stáž našich 13 studentů u zaměstnavatelů v okolí města Barcelos v Portugalsku. Studenti třetích ročníků tak měli

jedinečnou příležitostí uplatnit své dosavadní znalosti a dovednosti přímo v praxi a poznat portugalskou kulturu a historii. Barcelos není pro naši školu zcela novým místem, neboť jiná skupina našich studentů zde byla v loňském roce na obdobné pracovní Erasmus stáži. Pevně věříme, že se té letošní pobyt líbil stejně. Novinkou byla ale účast našich dvou vyučujících IT, kteří se týden aktivně zapojovali do práce na jedné ze středních odborných škol v Barcelosu, kde si se svými kolegy vyměňovali zkušenosti v rámci tzv. shadowingu.

Studenti museli před odjezdem napsat životopisy a popsat oblast svých zájmů. Následně byli rozděleni do jednotlivých firem. Osm studentů oboru elektrotechniky pracovalo na různých pozicích ve firmě

FerreiroLux, dva studenti oboru strojírenství byli umístěni do firmy António Oliveira Ferreira (AOF), další dva pracovali ve firmě OferBraga a jeden ve firmě Eletrocelos. Vzhledem k tomu, že s našimi studenty pracovali vedoucí, kteří mluví anglicky, mohli naši studenti trénovat i angličtinu. A navíc se naučili i nějaké to portugalské slovíčko.

Pracovní týden byl věnován praxi a volné dny byly ve znamení historických a kulturních památek, kdy v rámci výletů jsme navštívili také město Porto. Další víkendový den jsme zavítali i na pobřeží oceánu.

Pracovní stáž bude potvrzena v pracovním Europassu jednotlivých studentů, kteří ji tak budou moci připsat i do svého profesního životopisu. Díky tomu, že se vedení školy podařilo na tuto stáž získat peníze prostřednictvím programu Erasmus Mobility+, mají studenti celý pobyt uhrazen, a to včetně kapesného.

A jak naše pracovní dobrodružství vidí samotní studenti?

17. dubna 2022, 1. den popsal Adam Drmota:

V půl druhé ráno proběhl odjezd od školy přesně podle plánu. Po příjezdu na letiště v Praze (cca ve 3:45) jsme si udělali check-in jak pro let z Prahy do Amsterdamu, tak i pro let z Amsterdamu do Porta.

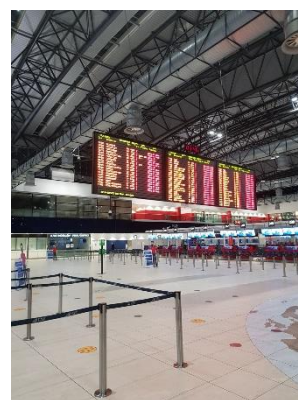
Chvíli po šesté hodině jsme se s letadlem vznesli a vydali se do Amsterdamu, kde jsme přistáli před osmou hodinou ráno a čekal nás zde cca hodinový přestup. Chvíli po deváté hodině jsme se ve stejném letadle Boeing 737 opět vznesli do vzduchu a vydali jsme se do Porta.

Po bezpečném dosednutí na letišti v Portu jsme našli pána z partnerské organizace, který na nás už čekal u východu z letiště a dovedl nás k autobusu. Na odjezd autobusu jsme ale museli ještě chvíli počkat, protože jsme ještě postrádali skupinku Bulharů, která s námi jela do stejného kampusu.

Zhruba po hodině čekání se ukázali Bulhaři a vydali jsme se s nimi na šedesáti kilometrovou cestu do kampusu. Cestou jsme jeli hlavně po dálnici, která se docela dost lišila od těch českých, a to hlavně v tom, že jsme neviděli ani jednoho z místních silničářů, kteří by dálnici opravovali. Zároveň jsme si mohli všimnout i místní krajiny, která se rovněž liší od té naší, jelikož se skoro u každého domu nachází vinice.

Po příjezdu do kampusu, který se nachází kousek od města Barcelos, jsme dostali oběd a byli rozděleni do třech pokojů (10 žáků, 3 žáci a pan učitel). Vybalili jsme si a náš první den završili menší výpravou do místního Lidlu, abychom si mohli nakoupit zásoby nutné k přežití. Naneštěstí pro nás jsme po příchodu k Lidlu zjistili, že je zavřeno, jelikož Portugalci mají během Velikonoc státní svátek i v neděli. Tak jsme se jen otočili a vydali zpět směr kampus.

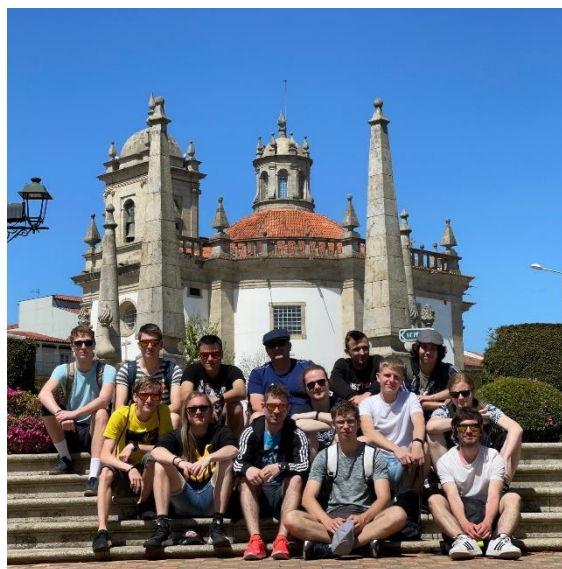
18. dubna 2022, 2. den popsal Ondřej Soldát:

Výlet do města Barcelos

Dnes je v Portugalsku – stejně jako u nás – státní svátek (Velikonoční pondělí), a tak jsme nešli do práce. Místo toho jsme vyrazili do ulic města Barcelos. Naším největším přáním bylo najít nějaký otevřený obchod nebo restauraci. Po chvílích zoufalství se podařilo a my jsme si mohli dát oběd a nakoupit.

Musím říct, že architektura a krajina v Portugalsku je opravdu nádherná. Nejvíce nás překvapily domy obložené typickými kachličkami, které jsou na každém rohu. Téměř v každé zahradě zde rostou pomeranče, citrony a mandarinky. Mile mne překvapilo rovněž to, že Portugalci jsou velmi přátelštější. Většina z nich se na nás usmívala a mávala nám z auta.

Po večeri jsme měli možnost popovídat si s ostatními studenty v kampusu.

19. dubna 2022, 3. den popsal Martin Král:

Ráno jsem se probudil a šel si dát snídani. Pak jsme odevzdali klíč od našeho pokoje na recepci, čímž se z nás stali bezdomovci, jelikož nový pokoj ještě nebyl připraven. Chtěli jsme si zahrát kulečnick, ale paní na recepci nám řekla, že nás tam pustí až v 10 hodin, tak jsme do té doby šli hrát alespoň stolní fotbal. Pan učitel Rolínek nás (mě a Davida) na plně čáře porazil, takže jsme byli po zbytek dopoledne smutní.

V 11:30 jsme vyjeli do firmy „autobusem smrti“. Řidič byl už od pohledu „profík“ a měl z nás asi trochu strach, protože celou cestu nervózně přešlapoval po pedálech. Vše zakončil triumfálním zacouváním na parkoviště naší firmy, při kterém málem trefil bránu.

Firma na první pohled vypadala jako nějaký sklad. Za minutu jsme byli zase venku a jeli zpátky, protože paní, která tam byla s námi, dostala hlad. Najedli jsme se a jeli jsme na výlet po městě Barcelos, kde nás stejná paní provedla po zdejší pevnosti. Poté jsme jeli na náměstí. Autobus zastavil tak, že před dveřmi stál sloup. Dali jsme si jídlo v pizzerii.

Když jsme přijeli zpátky na ubytování, šli jsme si zaplavat. Potom jsme si dali večeři, po které jsme hráli kulečnick a posilovali. Pan Rolínek si přišel zacvičit s námi.

20. dubna 2022, 4. den popsal David Majer:

Dnešek jsme zahájili „čerstvou“ houskou, šunkou, sýrem a jako správní Češi jsme si to nakombinovali se žlutým melounem.

Cestou do práce jsme zjistili, že naše noční modlitby byly vyslyšeny, protože náš řidič už nešlapal na pedály, jako by to byly klávesy od piana, a dokonce použil i blinkr.

Ve firmě jsme dostali opravdovou práci pro elektrikáře, a to dávat dva plíšky do sebe. Dokonce byly i čerstvě vytažené z ředidla, takže jsme cítili, jak se naše sliznice pomalu rozpouští.

Po dvanácté hodině jsme odešli na oběd do nedaleké jídelny, kde jsme dostali kuře s hranolky a parádní kafe.

O dvě hodiny později, kdy nám končila siesta, jsme odešli zpět do firmy a začali kompletovat kryt na pouliční lampy. Abychom měli práci co nejrychleji hotovou, využili jsme taktiku manufaktury, při které jsme si rozdělili práci rovným dílem. Po uplynutí jedné hodiny jsme měli jednu paletu hotovou, čemuž náš vedoucí nemohl uvěřit.

Při cestě zpět na ubytování jsme málem odjeli bez dvou našich studentů. Naštěstí jsme řidiče včas zastavili, takže jsme všichni v pořádku dojeli zpět do kampusu.

V kampusu jsme si šli s Martinem zaplavat, a dokonce se k nám připojil i pan Rolínek a rovnou minutu se s námi vydržel otužovat. Poté jsme šli na večeři, kde jsme si klasicky dali plátek masa a nějaký ten salát, následně jsme si zahráli kulečnick a jako ukončení úspěšného dne shlédli pár epizod seriálu.

21. dubna 2022, 5. den popsal Erik Sládek:

Dnešní den jsme opět započali snídání, před kterou jsme se řádně oblékli, protože teplota v našem obytném kontejneru byla na bodu mrazu. K snídání byly standardně housky se šunkou a sýrem a pár kousků sladkého pečiva.

Po snídání jsme vyrazili do práce. Byli jsme udiveni, když jsme si všimli, že máme jiného řidiče než

předchozí dny a že tento řidič dokonce dodržuje dopravní předpisy.

V práci jsme se pustili do kompletování koster hlav pouličních lamp. Jak profíci jsme se ujali pozic v naší soukromé česko-slovinské manufaktuře, abychom dosáhli co nejvyšší efektivity práce.

Poté následovala odpolední siesta. Zašli jsme si do blízké kavárny, kde jsme měli k obědu vepřové výpečky s pečenými bramborami a zeleninou. Po obědě jsme si na venkovním posezení dali kávu, nechali si slehnout oběd a vyrazili zpět do práce.

Odpoledne jsme dokončili druhou fázi kompletace lamp. Dostali jsme pochvalu od pana vedoucího za rychle odvedenou práci. Jako další úkol nám dal třídění plastových součástek.

Při odjezdu přijel náš řidič poměrně pozdě, už jsme přemýšleli, že půjdeme pěšky. Po příjezdu do kampusu jsme si dali večeři a večer strávili vevnitř, protože se silně rozpršelo.

22. dubna 2022, 6. den popsal Martin Jan

Je „krásné“ páteční ráno a mně se samozřejmě nechtělo vstávat. Dneska to dokonce dospělo až do fáze, že jsem nešel na snídani a se Štěpánem a Davidem (Svobodou) jsme si udělali tousty s máslem. Když jsem poté vyrážel do firmy, tak na mě řidič zapomněl, a tudíž jsem musel jet s jiným. V Electrocelosu (firma, kde pracuji) mě nejdříve šéf učil, jak obsluhovat CNC stroj, a pak následovalo naše klasické povídání o životě. Když jsem se na siestu vrátil zpátky do kampusu, měli pro mě kobědu připravené speciální překvapení – vařenou chobotnici. Po hodinovém spánku jsem se opět vrátil do práce, kde jsem soustružil ozubená kola. Po tříhodinové pauze, během které jsme stihli i večeri, jsme až do večera tancovali s Rumuny. Na závěr dne jsme se s kluky podívali na Klub sr*čů a nacpali se zmrzlinou.

Dobrou noc!

23. dubna, 7. den popsal Lukáš Sluka

Dnes jsme s kolegy ze Slovinska a Litvy vyrazili autobusem do Guimarães a Bragy. Cestou jsme zahlédli Atlantský oceán. V Guimarães jsme viděli nejstarší portugalský hrad, ve kterém se podle legendy narodil první portugalský král. S jistotou se to ale neví. Na náměstí nám paní průvodkyně dala rozchod.

Cestou zpět k autobusu jsme pomohli jednomu pánovi nastartovat Forda tím, že jsme ho roztlačili. Ve městě Braga jsme se naobědvali a poté jeli ke kostelu vysoko nad městem. Zde jsme se dozvěděli, že Braga je nejstarší portugalské město a bývalo hlavním městem provincie. Nakonec jsme dojeli do centra Bragy. Po večeri jsme si zopakovali taneček s Rumuny a poté si zahráli kulečnick. Večer jsme si – už jen v české sestavě – ještě zahráli žolíky.

24. dubna, 8. den popsal Martin Rothschedl

Naším dnešním průvodcem bylo ztracené dvojče Aquamana – Sedat. Po snídani jsme s ním a se stejnou skupinou jako včera odjeli autobusem do Porta. Po cestě jsme zastavili u pobřeží, kde jsme se mohli projít po mole a pozorovat ohromné vlny. V Portu jsme si vybrali na ochutnávku portského vína, na které jsme si mohli vybrat mezi růžovým a klasickým červeným vínem. Následoval oběd a plavba lodí po řece. Po krátkém nákupu suvenýrů u stánkařů jsme se odebrali na jedno z nejstarších a nejkrásnějších vlakových nádraží v Evropě. Počasí bylo celý den slunečné, a tak jsme se po příjezdu zpět do kampusu zchladili v bazénu. Po večeri jsme si rozdělali oheň, ti, kteří umí hrát, se chopili kytary a zahráli klasické i méně známé „táborovky“. Ostatní je doprovázeli zpěvem.

Kromě pana učitele Rolínka se do Portugalska vydali i další naši učitelé – paní učitelka Šimová a pan učitel Růžička (učitelé IT). Během večera jsme se dozvěděli, že panu učiteli Růžičkovi se cestou ztratil kufr, a tak museli na letišti zůstat o něco déle, než bylo v plánu. Snad se s nimi uvidíme zítra na snídani. Oheň postupně dohořel, a tak skončil i dnešní nabitý den.

25. dubna, 9. den popsal Matěj Sedmík

Dnes byl v Portugalsku státní svátek, a to znamená jednu věc – volný den.

Již předchozí den jsme se společně domluvili, že pondělí bude odpočinkové. A taky se tak stalo. Hezky jsme se vyspali a většina z nás vstala kolem osmé hodiny. Po snídani šli někteří z nás hrát fotbal proti rumunským soupeřům, kteří byli opravdu dobří, ale ani tak se naši kluci nedali. Po fotbale jsme se šli vykoupat do bazénu, který byl osvěžující. Na sluníčku bylo krásné teplo, a tak jsme se opalovali až do oběda.

Po výborném obědě jsme se znovu vydali do Barcelosu, kde jsme navštívili náš oblíbený „Chinashop“, ve kterém jsme nakoupili spoustu užitečných věcí. Po nákupu jsme byli na výborné pizze, ke které jsme dostali česnekovou housku. Poté jsme se vrátili do kampusu.

Po večeri jsme si s Rumuny na hřišti zopakovali náš oblíbený taneček. Poté jsme si sedli ke stolu před naší chatkou a užívali pohodu.

26. dubna – 10. den popsal Ondřej Porada

Po deštivé noci jsme se probudili do zamračeného rána. Někteří z nás zůstali v posteli i přes snídani. Když se všichni oblékli do pracovních úborů, vyrazili jsme k recepci a následně jsme byli rozvezeni do svých přidělených firem. Na nás elektrikáře čekalo hořkosladké překvapení. Zjistili jsme totiž, že do naší firmy bylo přiděleno dalších 5 studentů z Polska. Po dvouhodinovém mačkaní se u pracovních stolů jsme všichni vyrazili na oběd do nedaleké restaurace. K obědu jsme měli na výběr mezi vepřovými kostkami a rybou. Na konci siesty jsme si dali kávu a šli jsme zpět do práce. Nakonec nás čekala cesta zpět do kampusu, kterou jsme našťastí ve zdraví přežili. Řidič se totiž nebál vjíždět v solidní rychlosti do nepřehledných zatáček a obecně jeho řízení nebylo zrovna v pořádku.

Po večeri jsme se rozhodli zahrát si na hřišti fotbal. Po hře jsme si vyčerpaní sedli před naše ubytování a povídali si až do večerky.

27. dubna, 11. den popsal Jakub Talíř:

Dnes jsme vstávali v 7:45. Jako každý den byla u snídaně vidět spousta nadšených tváří – všichni se nemohli dočkat dalšího pracovního dne. I přesto, že je středa, je tohle náš poslední den ve firmách.

Po snídani jsme vyrazili do práce s naším řidičem Ricardem, který má úžasný hudební vkus. Při cestě zrovna hrála v rádiu písnička od ABBY Chiquitita, takže celková nálada v dodávce byla opravdu veselá.

Na začátku pracovního dne na nás čekala půlhodinka siesty. Poté nám s Matějem byla přidělena práce na frézce a o hodinu později se mi náš vedoucí pokoušel vysvětlit práci na CNC. Za zmínku určitě stojí, že ve firmě umí všichni pracovníci

mluvit anglicky stylem „jedno slovo anglicky a zbytek souvětí portugalsky“. Naše domluva se proto neobešla bez rukou, nohou a samozřejmě bez překladáče. Nakonec jsme se ale vždy domluvili a často i zasmáli.

Do konce pracovní doby jsme pracovali s Matějem každý u svého stroje. Jednalo se v podstatě o stejnou práci – měření a obrábění součástek na požadované rozměry. Tady bych chtěl vyzdvihnout vstřícnost a ochotu našich vedoucích. Poté, co nám vysvětlili práci na strojích, nás nechali pracovat – samozřejmě s menším dohledem – a sami dělali „podřadnější“ práci. Po práci jsme se rozloučili, udělali si společné fotky a vyrazili zpět do kampusu.

Když jsme dorazili, stihli jsme se ještě před večerí přidat k našim rumunským „spolubydlům“ a zahrát si s nimi volejbal. Následovala večere, na které nám poprvé nabídli krabí klepeta.

Jak už je k večeru zvykem, po večerí jsme si s Rumuny šli zatancovat náš oblíbený tanec na fotbalové hřiště. Po dvou tancích se konal fotbalový zápas Češi vs. Rumuni. Zápas začal vypadat slibně v desáté minutě, kdy David Svoboda z českého týmu skóroval na stav 1:0. Bohužel následující hodina už pro Čechy tak slibně nevypadala a zápas skončil, za neznámého stavu, výherně pro Rumuny.

28. dubna, 12. den popsal David Svoboda

Dnešek začal krásně! Vstávali jsme v 8:45, tedy o hodinu později než normálně. Naplánovaná byla návštěva Barcelosu, kde probíhají trhy a pouť. Také nám slíbili odvoz na pláž a možnost vykoupat se v oceánu.

Po snídani, absolvované u nás na pokoji, jelikož zdejší kantýně nevěříme už ani ten chleba, jsme se shromáždili u brány kampusu společně s další českou skupinkou a čekali jsme na příjezd autobusu. Ten překvapivě přijel a překvapivě pozdě. Určitě nebudu první, kdo to zmíní, ale Portugalci mají potom tendence dohánět takhle zpoždění nepřiměřenou rychlostí, nezastavováním na značce STOP apod.

Čistě náhodou jsme odvoz do Barcelosu přežili a vydali jsme se do hlubin jeho trhů. Na první pohled nás udivila kvanta zboží, která zde byla vystavena. Portugalci si pravděpodobně potrpí na značkové oblečení. Mnohem víc nás ale zaujal autodrom. Zvládli jsme asi čtyři jízdy a nebudu lhát, když řeknu, že jsem se nikdy necítil tak polámaně. Portugalský styl řízení opět nezklamal. Po blbnutí jsme trochu zvažněli – bylo třeba rozhodnout, kde se najíme. V tuto dobu, necelou hodinu před obědem, měli otevřeno pouze v McDonald's, a tak jsme dali sbohem našim plážovým tělům. Napapaní jsme vyrazili zpět domů.

Když jsme přijeli, čekal na ty odvážné z nás oběd v kantýně. Pak jsme se rychle sbalili a vydali se vstříc dalšímu dobrodružství – koupání v oceánu! Svezli jsme se zase s českou skupinkou, která mířila plachtit. V půlce jejich cesty nám přibrzdili a vyhodili nás u nemalé hospůdky přímo u vody. Oh ano, bylo to tady. Konečně jsme mohli ochutnat oceán. Nekecali – byl opravdu slaný. Pak jsme zabíjeli čas zahrabáváním se do písku, dokud nás zase nevyzvedli a neodvezli zpět do kampusu. Málem bych zapomněl říct, že jakožto

správní Češi jsme si z pláže „půjčili“ většinu hezkých kamínků.

Večer jsme si zahráli volejbal proti slovinským spolubydlícím. Zničili nás. Kluci byli opravdu moc šikovní. A tak jsme se radši vrátili ke zpěvu a grilování.

29. dubna 2022, 13. den popsal David Svoboda

Všichni jsme zase vstávali později. Někdo dokonce nestihl ani snídani. Nikam se nám nechtělo, ale museli jsme na závěrečný ceremoniál. Portugalci ale nejsou příliš zdatní organizátoři. Místo v 10:30 akce začala až skoro o hodinu později. Předali nám ručně

vyrobené modré kohouty, modrá trička a udělali jsme hodně fotek. Po ceremoniálu jsme šli na fotbalové hřiště tancovat s Rumuny, se kterými jsme v minulých asi 5 dnech trénovali speciální taneček. V dlouhých kalhotách a asi při 30 °C to byla vskutku sranda. Pak jsme slavnostně snědli dort,

který nám Mobility Friends předali, a rozprchlí jsme se na volejbal, fotbal a do Lidlu. Volejbal nám vydržel nejdéle – až do 22:00 přesně. Poté jsme s jinou českou skupinkou koukali na film.

30. dubna, 14. den popsal Štěpán Kaiml

Náš den začal velmi brzkým budíčkem v 6:00 místního času. Dobalili jsme si svá zavazadla, uklidili v našem skromném domečku a poté jsme se vydali na poslední snídani v kampusu. Po snídani jsme nastoupili do autobusu a vyrazili na letiště do Porta. Po odbavení a bezpečnostní kontrole jsme pokračovali ke gatu 34 a po krátkém čekání se nalodili na let společnosti KLM do Amsterdamu. Po dosednutí v Amsterdamu jsme se ihned vydali koupit lístky na vlak. Po 15 minutách jízdy vlakem jsme dorazili na hlavní vlakové nádraží v Amsterdamu. Následovala krátká procházka na náměstí a nákup suvenýrů. Cca po 2 hodinách jsme vyrazili zpět na letiště. Po velmi důkladné bezpečnostní kontrole bylo opět načase najít náš gate a oslavit mé 18. narozeniny. Po skromné oslavě jsme nastoupili do Boeingu 737-800 a vzlétli směr Praha. Hned co jsme si v Praze vyzvedli svá zavazadla, na nás čekal minibus, který nás dopravil zpět do ČB. K naší škole jsme dorazili okolo 2 hodiny ranní a tím zakončili tuto expedici.

Tímto zakončuji náš palubní deník

Štěpán

